

[Lone Dybkjær]

Så sagde hr. Maisted, at Sojakagefabrikken er en af de mest sikre virksomheder inden for kemiindustrien i al almindelighed. Det tror jeg nu nok man kan diskutere, men det kommer selvfølgelig an på, hvor snævert man opfatter kemiindustri; man kan nu godt nævne adskillige kemivirksomheder, der er sikrere end denne. Men o.k., det kommer an på, hvor meget man vil tage med, og derfor synes jeg, det er en lidt fjollet diskussion.

Så sagde hr. Maisted, at det kunne være, at danske virksomhedsledere ville begynde at tænke sig om, og dertil er der vel kun at sige, at det håber jeg sandelig de gør hele tiden.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Dohrmann (FP):

Vores ordfører i denne sag er desværre blevet optaget af et udvalgmøde, og jeg skal derfor på Fremskridtspartiets vegne sige, at vi selvfølgelig stemmer imod det foreliggende forslag.

Jeg har også lyst til at sige ved en lejlighed som denne, at man kommer jo til at tænke på tiden, før man stiftede nærmere bekendtskab med alt, hvad der hedder politik i almindelighed og Folketinget i særdeleshed. Da gik man mange gange derhjemme og var ofte uenig i de beslutninger, der blev truffet i Folketinget, men man havde trods alt en næsten medført respekt for folkestyret. Man var så naiv at tro, at de afgørelser, der blev truffet i Folketinget, og de fejltagelser, som blev begået også dengang, skyldtes, at medlemmerne ikke vidste bedre.

I dag ved vi bedre; da ved vi, at det er et politisk spil, der foregår. Det, der har været populært det sidste par år, har været den grønne bølge. Alle rider med på den grønne bølge eller forsøger det, og så har man her fremsat et forslag fra socialdemokratisk side. Jeg tror egentlig, der sidder mange i den socialdemokratiske gruppe, som godt er klar

over, at det, man her er i fuld færd med, er rablende forkert, men partidisciplinen, enigheden, skrækken for SF og de radikale miljøflippere er så stor, at man blæser en dansk virksomhed, flere hundrede medarbejdere, som har et godt job, et langt stykke bare for at markere sig udadtil. Det er mildt sagt forkasteligt.

I første omgang går det naturligvis ud over virksomheden og medarbejderne. Der var en ordfører heroppe, der spurgte: hvilken virksomhed bliver den næste? Kan vi ikke få sat navn på den?

Danmark låner og låner – hele vores såkaldte velfærdssamfund er baseret på lån. Hvis vi ikke kunne låne i udlandet, hvad var Danmark så? Vi var dårligere stillet end mange af de lande, vi giver den såkaldte ulandsbistand. Hele vores tilværelse er baseret på lån, og den eneste måde, vi kan komme ud af den stigende gældsætning på, er naturligvis ved at producere nogle varer.

Her i dag beslutter man så sandsynligvis – medmindre der skulle være i det mindste en halv snes stykker, der kommer til fornuft i de pågældende partier – at lukke en driftig dansk virksomhed.

Det er da helt rigtigt, at Sojakagefabrikken nok ikke ville blive placeret på det sted, hvor den ligger, hvis den skulle opføres i dag, men det gælder en lang række virksomheder. Man har, så vidt jeg har opfattet det, forsøgt at sikre sig, hvor man kunne: risikoen er så minimal, som noget kan være. Men enhver arbejdsplads er nu engang forbundet med en eller anden form for risiko, og derfor kunne man lige så godt have valgt noget andet – man kunne f.eks. have taget B&W. Jeg er helt sikker på, at man også dér kan finde noget, der er farligt. Det, man her kører frem med, er så tåbeligt og så partiegoistisk, at det savner enhver beskrivelse.

Nu er det jo da heldigvis sådan, at der skal afholdes et folketingsvalg, inden beslutningen træder i kraft. Derfor vil jeg gerne sige både til medarbejderne og andre, som interesserer sig for Sojakagefabrikken, at hvis der er nogle partier, man ikke skal stemme på ved det kommende folketingsvalg, er det de partier, der støtter dette forslag, som er med til at kvæle danske virksomheder, som skaber arbejdsløshed, som sender folk, der har et godt job, ud i det mørke intet. Hvor skal de folk gå hen? Man kan nok så mange